

Finans- og Skatteudvalget
Her

EM 2020/19 - Besvarelse af udvalgets spørgsmål

Brevdato: 27-10-2020
Sags nr. 2020 - 2900
Akt id. 15211120

Hermed besvares de spørgsmål Finans- og Skatteudvalget har stillet i brev af 26. oktober 2020.

Spørgsmål 1

Hvilken dækningsgrad (indkomst ved pensionering inklusiv den offentlige alderspension set i forhold til arbejdsindkomsten inden tilbagetrækning) vil man kunne opnå ved en opsparingsforpligtelse for:

- a. Indbetalinger fra A- og B-indkomster på henholdsvis 6 %, 7 %, 8 % og 9 %?
- b. Indbetalinger af det skattepligtige overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed på henholdsvis 4 %, 5 % og 6 %?
- c. Vurderer Naalakkersuisut, at ovenstående dækningsgrader vil give tilstrækkelige pensionsopsparing?

P. O. Box 1037
3900 Nuuk
Tel. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 50
E-mail: oed@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

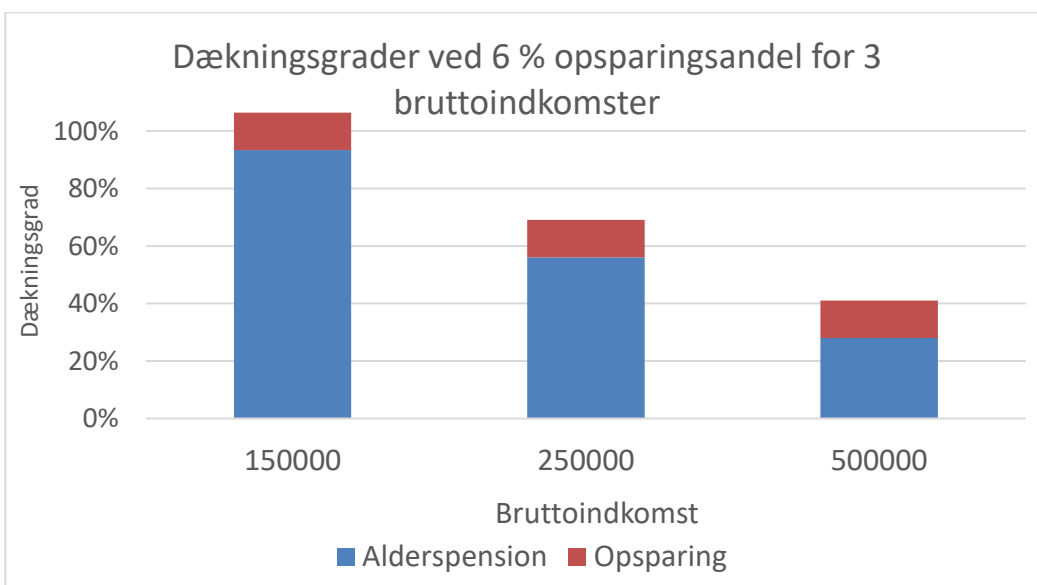
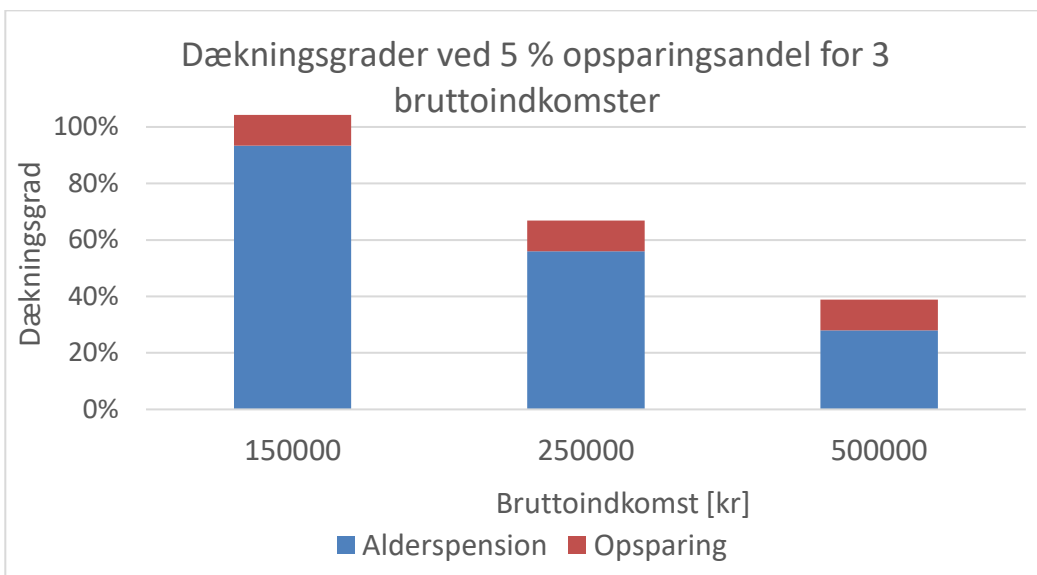
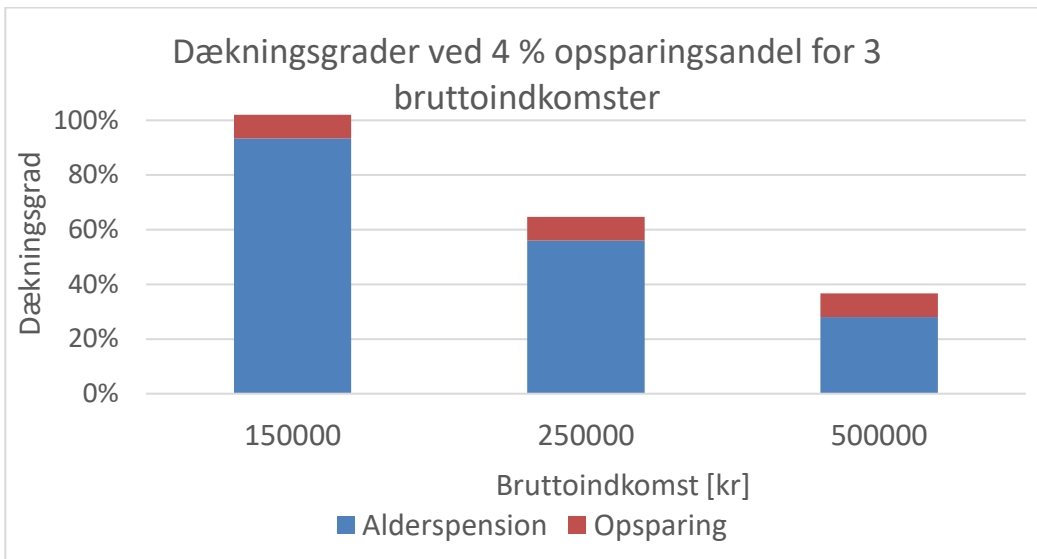
Svar:

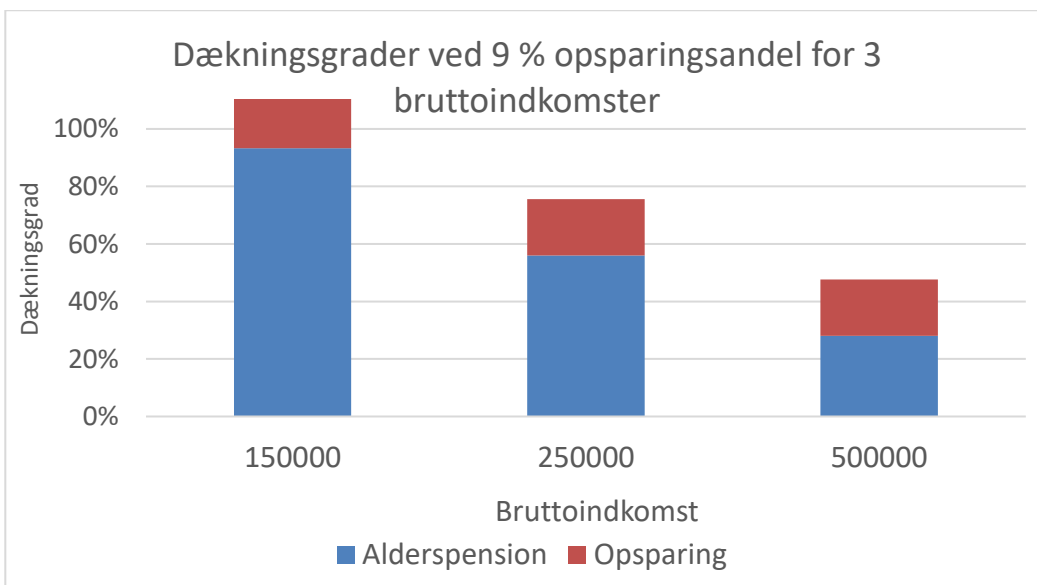
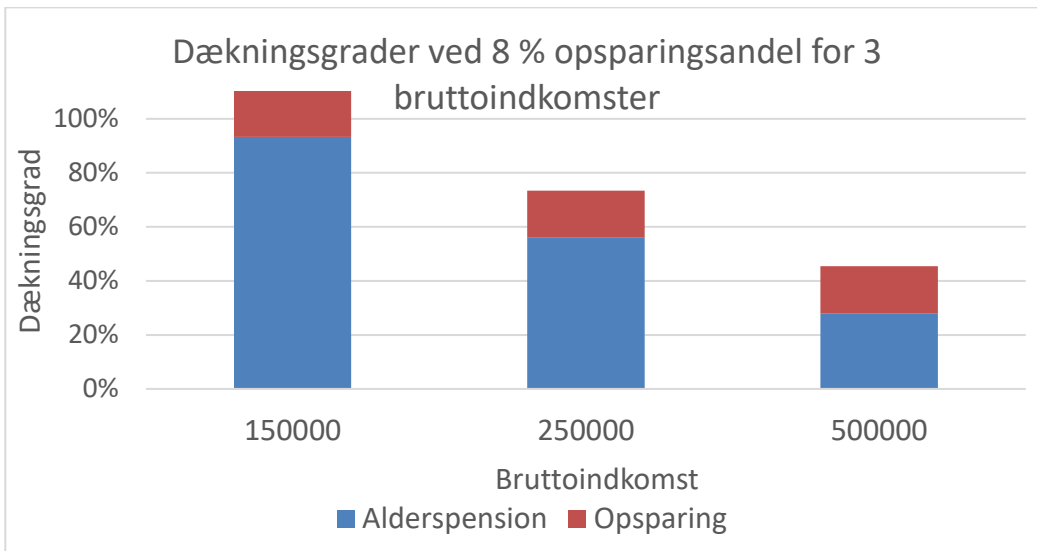
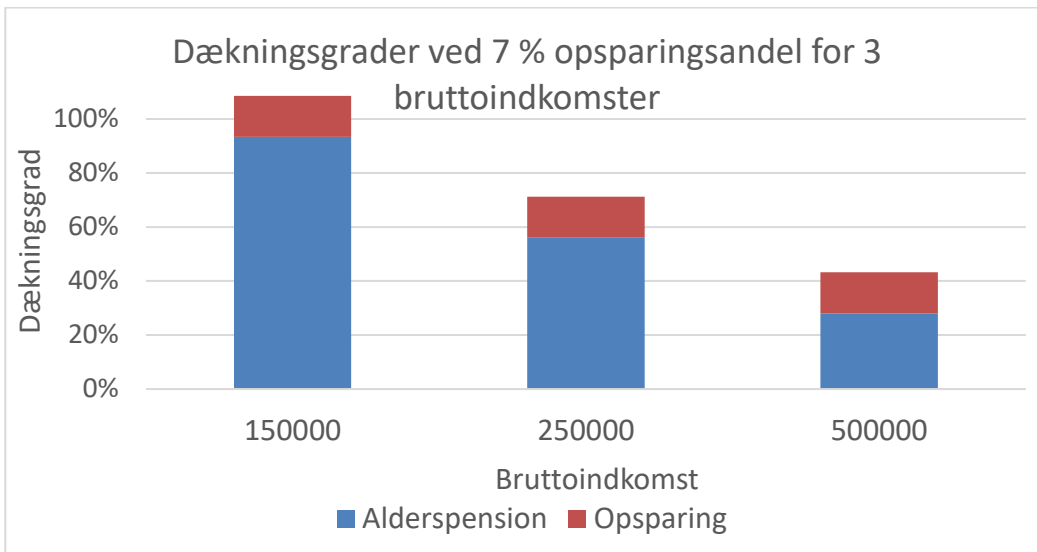
Ad a og b

Nedenfor tages udgangspunkt i samme forudsætninger som blev lagt til grund ved fremsættelsen af Inatsisartutloven:

- De på tidspunktet gældende regler for alderspension
- En enlig borger med arbejdsindkomst og opsparing svarende til 25 års fuldtidsbeskæftigelse
- En anslået restlevetid som pensionist på 15 år
- Realrente for opsparing sættes til 2 % og en afkastskat på 15,3 %

Figurene nedenfor viser dækningsgraderne ved forskellige opsparingsprocenter (4-9 pct.) i forhold til 3 forskellige arbejdsindkomster (i faste priser). Der ses bort fra, hvorvidt indkomsten hidrører fra lønindkomst eller fra overskud fra selvstændig virksomhed, idet dette er uden betydning for dækningsgraden.

Figurerne viser, at for den laveste indkomst er dækningsgraden over 100 pct. Det hænger sammen med, at for denne gruppe udgør alderspensionen en meget stor andel af den samlede indkomst. Borgere, som er fyldt 67 år, vil bl.a. som følge af de forbedringer, der er sket af alderspensionen og under de forudsætninger, som er anført ovenfor, kunne opnå en mindre indkomstfremgang i forbindelse med pensionering. Der ses derfor ikke at være behov for at ændre målet om en opsparingsprocent på 10 i forhold til denne gruppe.

Figurerne viser også, at i forhold til mellemindkomsterne ligger en opsparingsprocent på 9 pct. i underkanten af det ønskelige. Det er en almindelig antagelse på pensionsområdet, at en dækningsgrad på 70 pct. er acceptabel, mens 80 pct. er ønskeligt. Det har dog formodningen for sig, at mellemindkomsterne har en længere arbejds- og opsparingsperiode end 25 år, hvorfor dækningsgraden for denne gruppe i almindelighed må antages at blive højere end det fremgår af figurerne. Der ses derfor heller ikke at være behov for at ændre målet om en opsparingsprocent på 10 i forhold til denne gruppe.

De høje arbejdsindkomster skal have en opsparing på mere end 9 procent, såfremt de skal opnå en dækningsgrad på 70 pct. eller mere. Dette spørgsmål kan mest hensigtsmæssigt løses via overenskomster m.v. og frivillige opsparinger.

Ad c

Samlet vurderes målsætningen om en opsparingsprocent på henholdsvis 6 pct. for selvstændigt erhvervsdrivende og 10 pct. for lønmodtagere, at resultere i en gennemsnitlig rimelig dækningsgrad.

Spørgsmål 2

Hvilke følger vil det afstedkomme at ændre indkomstgrænsen i nærværende forslag fra 100.000 kr. til 150.000 kr., hvortil den lineære forhøjelse af opsparingssatsen udgår?

a. Hvor mange personer vil dette omfatte?

Svar:

I 2019 var der 3.716 borgere, som havde et opsparingsgrundlag på mellem 100.000 og 150.000 kr. Heraf havde 2.828 opfyldt deres opsparingsforpligtelse. Af de resterende havde 232 borgere en uopfyldt opsparingsforpligtelse på under 2.000 kr.

Den nuværende indfasning fra 100.000 kr. til 150.000 kr. skal sikre, at der ikke sker en meget brat overgang, så borgere der eksempelvis tjener 149.999 kr. er undtaget for at spare op til deres pension, mens borgere som tjener 150.000 kr. skal opspare f.eks. 6 pct. I dette tilfælde ville en merindtægt på 1 kr. for en borger med en indkomst på 149.999 kr. udløse en opsparingsforpligtelse på 9.000 kr.

Det må forventes, at noget sådant vil give anledning til stærkt u hensigtsmæssige adfærd ændringer hos de borgere, som risikerer at blive berørt. Det frarådes derfor stærkt, at ophæve den nuværende indfasning.

Spørgsmål 3

Hvilke følger vil det afstedkomme såfremt grænsen for at ophøre med at indbetale til den obligatoriske pensionsordning fastsættes ud fra at personen er

fyldt 60 frem for at ophøre 4 år før det indkomstår, vedkommende når pensionsalderen?

Svar:

I det fremsatte forslag lægges der op til, at opsparingsforpligtelsen skal ophøre 4 år før en borger fylder 67 år. Det skyldes, at det er uhensigtsmæssigt, at borgere risikerer at skulle indbetale til deres pension efter, at de er gået pension.

I 2019 udgjorde antallet af borgere mellem 60 og 62 år 2.376. Heraf havde 1.572 borgere en indkomst over 99.999 kr. 1.609 borgere i alderen 60 til 62 år indbetalte til deres pension, herunder også flere med en indkomst under 100.000 kr.

Det må forventes, at en nedsættelse af aldersgrænsen især vil berøre selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdere, der er ansat udenfor overenskomst.

Et af de væsentligste formål med Inatsiartutlov om obligatorisk pensionsordning er at mindske den økonomiske ulighed blandt pensionister. Nedsættes aldersgrænsen til eksempelvis 60 år, er der risiko for, at ikke mindst de 2 nævnte grupper vil reducere deres pensionsopsparing, med det resultat, at de vil få mindre til rådighed, når de pensioneres, end de pensionister, som har fortsat deres opsparing. Det må derfor også stærkt frarådes at ændre på dette.

Med venlig hilsen

Vittus Qujaukitsoq